

నరసింహం తడబడ్డాడు -- తనకు అనుమానం వుందిగానీ అది తనొక్కడే ఆలోచించి తేల్చుకోవాల్సిన విషయం! మురళీకి తేలీకూడదు.

“వాడు ఖచ్చితంగా నా రక్తం పంచుకు పుట్టినవాడేనని నాకు అనుమానంగా వుంది! లేకపోతే ఇన్ని పోలికలుండవ్వ--”

“నేనూ అదే అనుకొంటున్నాను” అన్నాడు నరసింహం.

అప్పటి కప్పుడు ఏదో ఒక కథ అల్లి మురళికి చెప్పాలి. ఆ కథ ఎలాంటిదై వుండాలంటే -- ఆ కథ వినగానే మురళి తన సోదరుడి మీదా, తల్లి మీదా పగబట్టాలి. వాళ్ళిద్దరూ తన శత్రువులని భావించాలి! అలాంటి కథ అల్లి చెప్పటం మొదలుపెట్టాడు.

“అపున్రా! ఇన్నాళ్ళూ ఈ విషయం చెప్పటం ఇష్టంలేక దాచాను. అసలు విషయం తెలిస్తే నీకు కన్నతల్లి మీదే ద్వ్యఘం కలగజేసినట్లవుతుందని చెప్పాలేదు--”

“ఏమిటి అది?”

“నీ చిన్నప్పుడు జరిగిన విషయం ఇది. మీ నాన్న పచ్చి తాగుబోతు. రోజూ తాగి అర్ధరాత్రి ఇంటికి చేరుకుని మీ అమ్మను చావగొడుతుండేవాడు. పాపం మీ అమ్మ చాలా రోజూలు ఆ నరకం నిశ్శబ్దంగా అనుభవించింది. కానీ దేనికయినా ఓ హద్దు ఉంటుంది కదా! మీ అమ్మ సహనం నశించింది. ఓ రోజూ రాత్రి మీ నాన్నకు ఎదురు తిరిగింది తన పంటిమీద చేయపడితే సహించేది లేదని హెచ్చరించింది. దాంతో మీ నాన్న మరింత రెచ్చిపోయి ఆమెను గొడ్డును బాదినట్లు కొట్టడం ప్రారంభించాడు. ఇదంతా తలుపు దగ్గర నిలబడి చూస్తున్న మీ అన్నయ్య రోకలిబండ తీసుకొని వెనుకనుంచి వచ్చి మీ నాన్న తలమీద కొట్టాడు. అంతే! మీ నాన్న అక్కడికక్కడే మరణించాడు. మీ అమ్మ కెవ్వుమని కేకవేసి స్పృహ తప్పింది. మీ అన్నయ్య ఆ రక్తం చూసి భయపడి ఇంట్లోనుంచి పారిపోయాడు. ఆ తరువాత ఏమయ్యాడో తేలీదు. ఆ నేరం తనమీద వేసుకుని మీ అమ్మ జైలుకెళ్ళింది. ఇప్పుడు నన్ను సాధించాలని ఈ విధంగా పథకం వేసినట్లున్నాడు”

“నువ్వు చెప్పినదంతా నాకు తెలిసిన కథే కానీ ఆ హరికృష్ణ నన్ను సాధించటం దేనికి?”

“అతడి భార్యని నువ్వు చేసుకున్నందుకు?”

మురళి మొహంలో ఆందోళన కనపడింది “నన్ను నువ్వు కూడా నమ్మటంలేదా మాపయ్య?” అన్నాడు దిగులుగా.

“నమ్ముతున్నాననుకో, కానీ అనుమానం అనుమానమే కదా?”

మురళి ఒక నిశ్చయానికి వచ్చిన వాడిలా “సరే నీ దగ్గర కూడా నా స్థానాన్ని అనుమానాస్పదం చేసిన ఆ దుర్గార్థుడిని ఎలా ఎదుర్కొవాలో నేనే ఆలోచిస్తాను” అని అక్కణ్ణుంచి వెళ్లిపోయాడు.

నరసింహం మొహంలో ఆసందం తొంగిచూసింది. తనక్కావలసింది సాధించిన

మరొకడిని తనతోపాటు బయటకు తీసుకువచ్చి, వాడినే ఆయుధంగా శారదమ్మని బెదిరించాడు. అయితే తప్ప తీసుకువచ్చింది ఆ చీకట్లో ఎవరిని? హరి కృష్ణనా? మురళీకృష్ణనా? తన కూతురి మెడలో చిన్నప్పుడు తాళి కట్టింది మురళి అని తనకు తెలుసు!

అయితే ఇప్పుడు మురళి అన్న పేరుమీద తనకి అల్లుడు అయినవాడు నిజంగా మురళీయేనా? లేక హరికృష్ణ పేరు మార్చుకుని కేవలం రాథ ప్రేమ సంపాదించటానికి ఈ అబద్ధమాడుతున్నాడా?

అదేగానీ నిజమైతే తన అల్లుడు తనకన్నా పెద్ద మోసగాడు. అటువంటప్పుడు ఈ హరికృష్ణ తన న్యాయబద్ధమైన స్థానం కోసం పోరాడటంలో తప్పులేదు.

అయినా కూడా తను తన ప్రస్తుత అల్లుడిని రక్షించాలి!

కూతురి మీద ప్రేమతోకాదు. తన రహస్యం బయటపడకుండా పుండటం కోసం.

ఆ సాయంత్రం నరసింహం కారులో నగరానికి ఉత్తరం దిక్కుగా బయల్దేరాడు.

దాదాపు అయిదు కిలోమీటర్ల దూరం ప్రయాణం చేశాక ఒక ఫ్లోక్సరీ వచ్చింది.

‘మోర్క’ బిసెగ్చట్టు ఫ్లోక్సరీ అది.

గేటు దగ్గిర అపి సెక్యూరిటీ గార్డుతో “నాకు రంగా అని, ప్యాకింగ్ సెక్యూరిటీ వుంటాడు అతడు కావాలి” అని చెప్పాడు.

సెక్యూరిటీ గార్డు మామూలు సమయాల్లో అయితే ఇలాంటివి పప్పుకోడు. కానీ వచ్చింది కార్లో కనుక నముతగా.

“మీ పేరేమని చెప్పమంటారు?” అడిగాడు.

“సుబ్రమణ్యం” అన్నాడు నరసింహం.

రెండు నిమిషాల తర్వాత అతి సామాన్యంగా ఉన్న ఒక వ్యక్తి ఫ్లోక్సరీనుంచి గేటుదగ్గరకు వచ్చాడు. పైకి మాత్రమే అతడు సామాన్యంగా కనపడతాడు. నరసింహోన్ని కార్లో చూస్తానే అతని మొఖంలో ఆశ్చర్యం కనిపించింది.

“నమస్కారం సార్!” అన్నాడు చిరునప్పుతో దగ్గరకొస్తూ “సుబ్రమణ్యం అంటే ఎవరో అనుకున్నాను.”

“కారెక్కు -- ” అన్నాడు నరసింహం క్లప్పంగా.

“ఇప్పుడా?”

“అవును!”

“డూయటీ--”

“ముందు కారెక్కు”

“మా సూపర్ బైజర్ తో చెప్పి వస్తాన్నారు--”

“తుర్కులు -- ”

రంగా పరుగుతో లోపలికట్టి అయిదు నిముషాల తర్వాత తిరిగి వచ్చాడు. బాక్టోర్ తెరుచుకుని కాల్డో కూర్చుగానే కారు స్టోర్ చేశాడు నరసింహాం.

మరో పాపుగంటలో కారు పైవే వదలి ఓ మట్టిరోడ్డు మీద ప్రయాణంచేసి నిర్మానుష్యంగా ఉన్న ప్రాంతంలో ఆగింది.

“ఎమిటి సార్ -- ఇంత అర్జుంటుగా తీసుకొచ్చారు! మళ్ళీ ఏదయినా వ్యాపారం చేయాలా?” ఆశగా అడిగాడు రంగా.

“అవసరమయితే చేయాలి! నిన్ను తీసుకొచ్చిన కారణం ఎమిటంటే ఆ రోజు శారదమ్మ కొడుకు విషయం కనుక్కొడానికి!” అన్నాడు సీరియస్‌గా.

రంగా మొఖంలో రంగులు మారాయ్ “అదా.... అదేమయిందిప్పుడు ?” అతని గొంతులోని తత్తురపాటుని కనిపెట్టాడు నరసింహాం.

“సువ్ పాతి పెట్టిన ఆ కుర్రాడి శవం లేచివచ్చిందిప్పుడు” అతని మొఖం వంకే పరీక్షగా చూస్తూ అన్నాడు.

రంగాకు చెమటలు పట్టినట్టు.

“అదెలా సాధ్యం సార్! నా చేతుల్లో నేనే పాతిపెట్టాను శవాన్ని --”

అతని మాటలు పూర్తి అవుతూనే బలంగా మొఖంమీద కొట్టాడు నరసింహాం.

రంగా హతాత్మగా జరిగిన ఈ సంఘటనకు నివ్వేరపోయాడు. ఆ దెబ్బకు కళ్ళు బైర్లు కమ్మినట్టు. కొద్ది క్షణాల వరకు నోటమాట రాలేదు. అదే నరసింహాం గాక ఇంకెవరన్నా అయితే అతడి రక్తం కళ్ళు జూసేవాడే రంగా.

“ఒరే రంగా! నీ మాటల్లో ఏది అబద్ధమో, ఏది నిజమో చాలా తేలిగ్గా కనిపెట్టగలన్నా, నిజం చెప్పు! అసలేం జరిగింది?”

రంగా తల వంచుకున్నాడు.

“వాడు పారిపోయాడు సార్”

“అపున్నార్ -- వాడు నీళ్ళులో దూకినప్పుడు మీరు పిస్టల్ కాల్చరుగానీ ఆ దెబ్బ వాడి చేతికి తగిలింది. చెరువు అవతలివేపున నేను కాపలా కాశాను వాడికోసం. మీరు నమ్మినట్టే -- నేనూ పిస్టల్ గుండు వాడి ఛాతీకో పొట్టలోనో తగిలి ఉంటుందనుకొన్నాను. కానీ వాడు నీళ్ళులో నుంచి బయటకు రావటమే పరుగు అందుకున్నాడు. నా కాళ్ళులో శక్తి ఉన్నంత దూరం వెంబడించాను. వాడు రోడ్డుదిగి మామిడి తోటలోకళ్లేసరికి ఇంక నేనేమీ చేయలేకపోయాను. టార్చులైట్‌తో తోటంతా వెదికి వెనక్కువచ్చేశాను”.

“పచ్చ వాడి శవాన్ని పాతి పెట్టేశానని నాతో అబద్ధం చెప్పావ్” కోపంతో అన్నాడు నరసింహాం.

రంగా తలవంచుకున్నాడు.

డున్నాయ్. వాడు ఎక్కుడో పెరిగి పెద్దయి ఇప్పుడు తనమీద ప్రతీకారం తీర్చుకోడానికి వచ్చాడు. ఏ మాత్రం సందేహంలేదు. ఇప్పుడిక వాడిని ఎదురోగైవటమే తనకున్న ఛాయిన్! అప్పుడు రంగా పొరబాటు వల్ల పోయిన అవకాశం ఇప్పుడు మళ్ళీ వచ్చింది. ఈ సారి ఎలాంటి పొరబాటూ జరగకూడదు. వీలయినంత త్వరలో పై లోకానికి పంపాలి.

“ఒరే రంగా! నువ్వు చేసిన మోసానికి నిన్నిప్పుడు కాల్చి చంపేవాడిని! కానీ చంపడం లేదు. ఎందుకో తెలుసా?”

రంగా ఏమీ మాట్లాడలేదు.

“అప్పుడు చేసిన తప్పుని ఇప్పుడు సరిదిద్దుకుంటావేమోనని. ఈసారి కూడా వాడిని చంపలేకపోతే నీకు భూమిమీద గింజలు చెల్లాయనుకో!”.

రంగా పెదాలమీద చిరునవ్వు వెలిసింది “ఈసారి నిజంగా వాడి శవాన్ని మీకప్పజెప్పాన్నార్!”

“సరే-- రేపట్టుంచే పని ప్రారంభించు! ముందు వాడెక్కుడున్నాడో, ఏం చేస్తున్నాడో, అన్నీ రహస్యంగా తెలుసుకో! ఆ తరువాత వాడి అంతం చూడాం!”

“అలాగే సార్--”

ఇద్దరూ కార్లో కూర్చున్నారు. కారు మళ్ళీ బిస్కెట్ ఫ్యాక్టరీకి చేరుకుంది. రంగా కారుదిగి నిలబడి నరసింహాన్ని చూసి తల గోక్కున్నాడు. నరసింహానికి అర్థమయింది.

“ప్రస్తుతానికి అయిదొందలు తీసుకో! పని పూర్తయాకే మిగతా మొత్తం!”

“సరే సార్” అంటూ నరసింహం అందించిన డబ్బు జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

నరసింహం కారు వెళ్ళిపోయింది.

రంగా కారువంకే చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

అతని పెదాలమీద చిరునవ్వు వెలిసింది. నిజం చెప్పాలంటే ఆ రోజు హరికృష్ణ ఆ నీళ్ళుల్లో చచ్చడో బ్రతికాడో తనకే తెలీదు. కానేపు చెరువు గట్టుమీదే కూర్చుని ఎంతసేపటికీ వాడు బయటకి రాకపోయేసరికి తన దారిన తను వెళ్ళిపోయాడు.

నరసింహం దగ్గరకెళ్ళి వాడి శవాన్ని తను గాలించి పట్టుకుని పాతిపెట్టేసినట్లు అబద్ధం చెప్పి పాతికవేల రూపాయలు తీసుకున్నాడు. వాడు బ్రతికేవున్నాడని ఇప్పుడు నరసింహం తనను దబాయించేసరికి -- అర్జంటుగా ఇంకో కట్టుకథ అల్లి -- ఆ రోజు వాడు తప్పించుకు పారిపోయినట్లు చెప్పేశాడు. ఇలాంటి వ్యాపారాల్లో ఈ మాత్రం కథలల్లటం తప్పుకాదు. ఇప్పుడు మరో పాతికవేలు సంపాదించే అవకాశం లభిస్తోంది. ఒకే మనిషిని రెండుసార్లు పాతిపెట్టి డబ్బు సంపాదించే అవకాశం నిజంగా అపూర్వం.

ఆనందంగా తన సూపర్వైజర్ దగ్గరకు నడిచాడు అతను.

“ఇవ్వాళ్ళినుంచే మరో నెలరోజులవరకూ నాకు జ్యోరం వస్తుంది సార్! అంచేత దూయాటీకి ఇంటేను”

సూపర్ వైజర్ అనుమానంగా చూశాడతనివేపు.

“మళ్ళీ ఏదో వెధవపని చేస్తున్నావ్ కదూ?”

రంగా నవ్వాడు “వెధవ పని కాదు సార్ ! సీజనల్ బిజినెస్--”
